

Vlasta Šmídová – životopis

Vlasta Šmídová se narodila roku 1939 v Praze 4 (Nusle). Vyrůstala s rodiči, mladší sestrou a bratrem. Její matka byla kávová kuchařka a otec kuchař. Bydleli v domě s výhledem na Vršovické nádraží, kde jezdili vlaky s Němci. Se soumrakem museli zatáhnout závěsy, tam kde bylo světlo tam se střílelo. Při jednom z náletů málem přišla o život kvůli podařené střelbě Němců do oken, díky sousedovi, který přes ni přehodil deku a tím zachytil střepy jí zachránil život.

Na školní léta vzpomíná ráda, tehdy se ještě vyučovalo náboženství, na které chodila kvůli své babičce. Ve škole vyučovala p. učitelka, která byla v koncentračním táboře, byla velice tichá a neměla u dětí autoritu. S těmi, co zlobili na jejích hodinách si to pan učitel, na kterého p. Šmídová ráda vzpomíná, vyřídil a vytahal je za uši.

P. Šmídová byla velice nadané dítě, dělala několik sportů, zpívala, plavala, tancovala. Také se účastnila spartakiády 1959.

Když si vzala jejího manžela Gustava Šmída přestěhovali se spolu do bytu. Přes noc 20-21. 8. 1968 si všimli tanků, které tam jezdili. Okupace.

Gustav Šmíd byl českým velvyslancem na Filipínách a v Japonsku.

Narodili se jim tři syni, dva v Česku a jeden v Japonsku. Než odjeli do Japonska, její manžel musel udělat státní zkoušku z angličtiny, japonštiny, ruštiny.

Do Japonska jeli dvakrát, poprvé jeli v roce 1969. Poznali úplně jinou kulturu a nové lidi. Seznámila se i s jinými velvyslanci a s jejich manželkami. S nimi pak pořádala různé charitativní akce, oslavy a další. Při večerích v bytě velvyslance se nemohla ukázat v jídelně, jen navařila a uklidila.

Jejich děti byli odvezeny na ruskou ambasádu, kde šli do školy/školky, poté k večeru přivezeny zpátky.

I když měli několik možností zůstat v jiné zemi a nevracet se, chtěli se vrátit zpět do Prahy.

Revoluci roku 1989 p. Šmídová očekávala ale její představa o vládě po komunistické straně byla trochu jiná a rozpad Československa ji mrzel.